

Rock-tähti Michael Monroe

Kissojen ikuinen ystävä

Michael Monroe on suomalaisten rakastama luonnonvoima, multi-instrumentalisti ja rokkari, joka sydän sykkii eläimille. Erityisesti kissat ovat vieneet miehen sydämen.

R

okkari **Michael Monroe** tunnetaan eläinrakkaana artistina, erityisesti kissat ovat olleet aina lähellä hänen sydäntään. Monroe on antanut kasvot monille eläinsuojelukampanjoille ja hän itsekin on vaimonsa kanssa onnellinen kahden kissan omistaja.

– Kissat ovat parhaita mahdollisia ihmisen seuralaisia. Ne antavat pyyteetöntä rakkautta eivätkä tuomitse koskaan ketään. Kissat eivät manipuloi eivätkä kieroile. Olen toisinaan sanonutkin, että mitä enemmän

tapaan ihmisiä, sitä enemmän rakastan kissojani, toteaa Michael Monroe.

Michael pitää myös kissan itsenäisestä luonteesta; kissa tekee mitä haluaa, silloin kuin haluaa. Kissalla on siis oma tahto eikä se tee pakolla mitään.

– Kissoja on helppo hoitaa, sisäkissoja ei tarvitse edes ulkoiluttaa. Ne tarvitsevat vain yksinkertaisia asioita: vettä, ruokaa ja rakkautta. Vastalahjaksi ihminen saa niiltä paljon.

Kissoja pitää myös ymmärtää oikein.

– Kissat eivät esimerkiksi ymmärrä rannaisemista, se on ihmisen keksimä juttu. Jos kissa vaikkapa pissaa jonkun kenkään, ei siitä pidä suuttua tai rankaista. Muutenkaan eläimiä ei saa satuttaa eikä loukata missään tapauksessa.

Kissoja kaiken ikää

Michael on elänyt kissojen parissa oikeastaan koko elämänsä. Michaelin lähestyessä murrosikää hänen äidillään oli kaksi naaraskissaa, jotka saivat pentuja.

– Taloudessamme oli kymmenkunta kissaa yhtä aikaa. Vaikka pentuja annettiin pois, taloon jäi vielä kolme pentua kahden aikuisen kissan lisäksi, muistelee Michael. Toinen

äidin maatiaiskissoista eli jopa 22 vuotta.

Michael asui kymmenkunta vuotta New Yorkissa, aina 90-luvun puoleen väliin asti. Rokkarin seurana eli Susi-kissa, jota oli aiemmin kohdeltu kaltoin.

– Susi oli pitkäkarvainen, ragdollin tyyppinen kissa, jota Yhdysvalloissa kutsuttiin himalajalaiseksi. Susi oli minulle kovin rakas lemmikki.

Susi oli myös julkkis; kissa esiintyi parin levyn kannessa ja oli mukana keikoillakin. Se matkusti lentokoneissa ja asusteli hoteleissa isäntänsä kanssa. Lopulta se muutti Michaelin kanssa Suomeen. Susi kuoli 16-vuotiaana.

Kissaperheen jäseniä

Michaelilla ja hänen nykyisellä vaimollaan, **Johannalla**, on ollut useita kissoja.

– Muutettuamme yhteen Johannalla oli kolme kissaa: Sipi, Gizmo ja Pikku-Neiti. Sipistä aika jätti ja pari vuotta myöhemmin menehtyi myös Gizmo.

Pikku-Neiti eli hetken pariskunnan ainoa kissa. Ikäneito on nyt noin 16-vuotias, ihan tarkkaa ikää ei tiedetä, sillä se on löytöeläin ja haettu Turun eläinsuojeluyhdistyksestä. Pitkäkarvainen hurmuri näyttää norjalaiselta metsäkissalta.

Pariskunta otti neljä vuotta sitten uuden pennun Turun eläinsuojeluyhdistyksestä.

– Ajattelimme ensin, ettemme ota uutta kissaa, koska olemme niin usein keikkamatkoilla. Olen kuitenkin iloinen, että Nupu päätyi meille.

Nupu on Michaelin ensimmäinen lyhytkarvainen kissa, ja hieman eksoottisen näköinen.

– Nupussa näkyy egyptiläisen kissan piirteitä, mutta toisaalta myös karvattomien rotujen ulkonäköä. Jotkut luulevat kuvien perusteella, että kyseessä on karvaton rotu, mutta Nupulla on kuitenkin ohut ja sametinen turkki.

– Kissat ovat parhaita mahdollisia ihmisen seuralaisia. Ne antavat pyyteetöntä rakkautta eivätkä tuomitse koskaan ketään, sanoo Michael Monroe.

Michael asui kymmenkunta vuotta New Yorkissa. Rokkarin seurana eli Susi-kissa. Susi esiintyi levyn kannessa ja oli keikoillakin mukana.

Studiossa ja kiertueella

Michael Monroen uusi vuosi on käynnistynyt musan parissa. Uusi studioalbumi "Blackout States" julkaistiin menneenä syksynä.

Levyn ilmestyessä olimme kolmen viikon Euroopan kiertueella sekä keikkailimme Suomessa joulukuun alkupuoliskon. Helmikuussa kierrämme noin kolme viikkoa Jenkeissä, joka jälkeen käymme Tanskassa, Norjassa, Ruotissa, Maarianhaminassa ja jälleen Suomessa.

Voice of Finlandin livekilpailut alkavat maaliskuussa, joten kisa työllistää myös Michael Monroeta sen yhtenä tähtivalmentajana.

Nyt on menossa viides tuotantokausi. Olen ainoa valmentaja, joka on ollut mukana joka tuotantokaudella. On ollut hienoa tavata lahjakkaita uusia laulajia, joita Suomesta vielä löytyy paljon, hän sanoo.

Kiva on ollut sekin, että olen saanut valita esiintyjille biisejä, jotka ovat Suomessa vähän tuntemattomia eivätkä radiokanavakaan niitä juuri soita. Jengi on lähentynyt innolla messiin ja digannut biiseistä.

Tähtivalmentajat viettävät aikaa tiimiensä kanssa myös kilpailupaikan ulkopuolella. Viime vuonna Voicen inserttikuvauksen tiimoilta Michael päätti viedä oman jenginsä Turun Kaupungin eläinhoitoalaan, jossa hoidetaan löytöeläimiä.

– Mitä enemmän tapaan ihmisiä, sitä enemmän rakastan kissojani.

Hellyttävä Nupu

Nupu on Michaelin mielestä aivan ihastuttava kissa, jolle artisti on myynyt sydämensä. Nupu nukkuu hassuissa asennoissa, vähän samaan tapaan kuin ihminenkin.

– Yönsä Nupu nukkuu meidän sängyssä ja aina jomman kumman poskessa kiinni. Nupu on siis kovin ihmisläheinen ja hellyttävä kissa.

Nupu on Michaelin mukaan erittäin kiltti eikä ole osannut koskaan edes sähistä, paitsi kerran:

– Olimme jokin aika sitten eläinlääkärillä, jossa muutamat tytöt halusivat valokuvata Nupua kahden oman kissansa kanssa. Toinen niistä oli leikkaamaton kollikissa ja silloin olimme kuulevinamme Nupun hieman sähisevän. En meinannut uskoa sitä.

Kotona Nupu tykkää leikkiä pölynimurin kanssa.

– Useimmat kissat ja koiratkin karsastavat meluisia koneita, mutta meidän Nupu saa siitä kiksejä. Nupu läpsii kypälällään imuria ja kulkee sen perässä. Se on hauskaa katsottavaa, Michael nauraa.

Nupu haluaisi leikkiä Pikku-Neidin kanssa aina välillä, mutta ikäneito ei oikein enää jaksa kovin paljon touhuta.

– Välillä koetamme rauhoitella Nupua, ettei se olisi liikaa Pikku-Neidin kimpussa. Pikku-Neiti pitää toki puolensa ja läppäisee takaisin, jos sitä ärsyttää.

Terveystä huolta

Michael Monroe muistuttaa kissanomistajia myös pitämään kissojen terveydestä huolta. Koska kissa ei mielellään näytä kipua, omistajakaan ei aina tiedä onko kaikki sillä aivan kunnossa.

Michaelin kaksi sydänpäpyä: pitkäkarvainen Pikku-Neiti ja lyhytkarvainen Nupu.

– Kannattaa tarkastuttaa kissan terveys ainakin vuosittain tai jopa useamminkin, varsinkin jos kyseessä on iäkäs kissa. Kasvaimet saattavat kehittyä hengenvaarallisiksi muutamissa viikoissa. Kipujakin voidaan lievittää, sanoo Michael ja kertoo esimerkin iäkkäästä Pikku-Neidistä.

– Pikku-Neidillä on ollut ikääntymiseen liittyviä kipuja. Jonkin aikaa se oli paljon omissa oloissaan ja istuskeli lähinnä ikkunalaudalla. Käydessämme hiljattain Pikku-Neidin kanssa Petvetissä tarkastuksessa hänelle määrättiin uutta hyvää maksaystävällistä kipulääkettä, kertoo Michael ja viittaa kissoihinsa mieluummin sanalla "hän".

– Olemme sittemmin huomanneet, että hän liikkuu nyt paljon rohkeammin ja on eloisampi ja aktiivisempi. Eli hänellä on selvästikin ollut kipuja, joihin uusi lääkitys on auttanut.

Terveellinen ruokavalio on osa terveydenhoitoa. Pikku-Neiti ja Nupu syövät pääasiassa eläinkaupasta hankittua ruokaa, mutta myös kotiruokaa.

– Nupu tykkää mielettömästi kuivarak-suista, jossa on kuivattua kanaa. Hän ottaa niitä suuhunsa ja vie suullisen vaikkapa kylpyhuoneen lattialle ja syö ne siellä. Raksujäämiä löytyy sieltä sun täältä, ja niitä pitää imuroida pois päivittäin.

Tämän talven pakkaset ovat myös panneet rokkarin miettimään asioita eläinten kannalta.

– Eläimiä ei saa jättää ulos jäätymään pakkaseen, vaikka lemmikit normaalisti ulkona hyvin viihtyisivätkin, Michael sanoo.

Menetyksen hetkiä

Michael Monroen on siis rakastanut kissoja, mutta myös menettänyt niitä elämänsä aikana useita.

– Meillä ei ole lapsia, joten kissat ovat olleet meidän lapsiamme.

– Poismeno tuntuu perheenjäsenen menetykseltä ja on aina yhtä rankka kokemus, kuten läheisen ihmisenkin menettäminen. Meillä ei ole lapsia, joten kissat ovat olleet meidän lapsiamme niin kauan kuin niitä on ollut.

Pikku-Neidin korkea ikä on myös huolen aihe.

– Johanna jää toisinaan pois kiertueeltani siksi, että voi pitää seuraa hänelle. Pyrimme viettämään kissan kanssa aikaa vielä niin pitkään kuin mahdollista.

Muistot vievät takaisin Susi-kissaan, Siipiin ja Gizmoon.

– Kun eläin on vanhuuttaan heikossa kunnossa ja liikkuminen jo hankalaa, meidän omistajien vastuu on säästää eläin turhilta tuskilta. Jos lopettaminen on ainoa vaihtoehto, on valmistauduttava epätavallisesti luopumaan rakkaasta elämäkumppanista sen omaksi parhaaksi, vaikka se olisi kuinka sydäntä särkevää.

Gizmolla kasvain

Gizmo-kissa kuoli syöpäkasvaimen, kuten Sipikin muutama vuosi aiemmin.

– Valitettavasti oma tuttu eläinlääkärimme ei ollut kiireiden vuoksi saatavilla

Kissat tarvitsevat vain yksinkertaisia asioita: ruokaa, vettä ja rakkautta. Vastalahjaksi ihminen saa niiltä paljon.

ja jouduimme viemään Gizmon vieraan lääkärin tutkittavaksi. Hänen hieman tunteeton, ja tahditon käyttäytyminen ja lievä välinpitämättömyys pahensi surullista tilannettamme entisestään, muistelee Michael.

Viimeistä edellisessä lääkitarkastuksessa Gizmon kasvainta ei huomattu, koska se oli juuri syönyt ja täysi vatsansa esti kuulemma näkyvyyden röntgenkuvassa. Seuraavalla kerralla kissa oli paastonnut asiaankuuluvasti röntgenkuvausta varten.

– Tällä kertaa kasvain todellakin näkyi ja oli luultavasti kasvanut huomattavasti entisestään. Lääkäri sanoi niin laajalla alueella olevan kasvaimen leikkauksen olevan mahdotonta ilman että Gizmo menehtyisi.

– Kun kysyin häneltä oliko kissalla mahdollisesti tuskia jo silloin, hän vastasi epämyönteisesti, että saattaa olla, mutta varmasti sitä ei tiedä.

Hyvästien hetki

Kun kissa tulee kipeäksi, se yleensä piileksii omissa oloissaan kärsien itsekseen. Tällaisia merkkejä oli Gizmossa nähtävissä loppuaikoina, vaikka hän kuitenkin oli vielä täysin "erakoitunut".

– Uskon, että Gizmo vaistosi tilanteensa, mutta hänessä tuntui olevan sen varran elämänhalua jäljellä, että olisi todennäköisesti voinut pysyä täällä kansamme vielä hetken, edes muutaman päivän, mikä olisi ehkä vähän pehmentänyt odotettavissa olevaa iskua.

Michael ei halunnut kissan kärsivän hetkeäkään, muttei myöskään nähdä häntä nukutettavan ennen kuin se olisi välttämätöntä.

– Olen varma, että oma tuttu eläinlääkärimme olisi toiminut toisin ja ainakin hankkinut selvyuden asiaan. Hän olisi myös todennäköisesti löytänyt tavan, jolla Gizmo olisi vielä voinut käydä kotona hyvästelemässä myös Pikku-Neidin.

Mieslääkäri ei ollut kuitenkaan kovin hienotunteinen ja yritti jopa väentää jotain keinoa vitsiä niinkin vakavan hartaassa ja vaikeassa tilanteessa.

– Minua harmitti. Gizmo aavisti mitä tuli tapahtumaan ja oli kovin hädissään. Hän yritti piiloutua nurkkiin ja päästä pakenemaan kolkosta huoneesta. Sydämestäni kouraisee aina kun muistelen tätä tilannetta, miettii Michael Monroe. □

Merja Kiviluoma
Kuvat: Haastateltavan arkisto

– On ihan törkeätä, että eläimiä kohdellaan kaltoin ja jätetään heitteille. Ne ovat viattomia luontokappaleita, eivätkä ansaitse huonoa kohtelua, sanoo Monroe.
Kuva: Ville Juurikkala

Kampanjoiden tuttu kasvo

■ Rokkari Michael Monroe on usein antanut kasvonsa kesäkissakampanjoille. Motiivina ei ole pelkästään puolustaa kesäkissojen oikeuksia, vaan myös laajemmalla tasolla parantaa eläinten asemaa.

Turun eläinsuojeluyhdistys ry (TESY) järjesti 2013 Onnenpeli-mobiiliarpajaiset, jonka keulahahmona Michael Monroe toimi. Ihmiset saivat palkinnon toivossa lähettää sanan ARPA tiettyyn numeroon tietyllä hinnalla.

– Näin saatiin kerättyä niin kiitettävästi rahaa, että eläinsuojeluyhdistys sai ostettua sillä pakettiauton ja siihen vielä peräkärryn eläinten noutamiseen, Michael kertoo.

Muutama vuosi sitten Michael oli mukana myös Whiskasin Kissakaveria Ei Jätetä! -kampanjassa, jonka tavoitteena oli kannustaa ihmisiä vastuulliseen lemmikin omistajuuteen sekä kerätä varoja löytökissojen avuksi.

– Tämä on parasta mitä voi kuuluisuudella tehdä, toteaa rokkari. Hän suosittelee ottamaan kissoja juuri sieltä missä niitä on eli löytöeläintaloista, joista löytää hienoja yksilöitä.

Isommat rangaistukset

Michael Monroen mielestä eläinsuojelurikosten rangaistuksien pitäisi olla huomattavasti nykyistä suurempia.

– On ihan törkeätä, että eläimiä kohdellaan kaltoin ja jätetään heitteille. Ne ovat viattomia luontokappaleita, eivätkä ansaitse huonoa kohtelua.

Michael viittaa Ruotsissa tapahtuneeseen eläinsuojelurikokseen, jossa mies pahoinpiteli koiraansa vuosia ja sai lopulta tuomioksi useamman vuoden vankeusrangaistuksen.

– Rangaistus oli ehdottomasti oikein!

Turkistarhaus ja eläinten metsästäminen turkkien vuoksi on Michaelin mielestä erittäin vastenmielistä.

– Turkistarhaus pitäisi lopettaa. On karmalaa, että suloisia, viattomia, upeita, Luojan luomia eläimiä pidetään vankeudessa surkean karmeissa olosuhteissa ihmisen turhamaisuuden ja ahneuden vuoksi, hän parahtaa.

Michael ei voi käsittää mikä antaa ihmiselle oikeuden kiduttaa toisia eläviä olentoja.

– Ja miten huikea määrä ihaniaa pörröisiä luontokappaleita jää vahingossa ihmisen pirullisiin ansoihin rautapihtien väliin kitumaan karmivan kuoleman!

Kaloillakin kipua

Kalastuksen Michael ymmärtää ihmisen ravinnon saamiseksi, mutta sitäkin voi tehdä epäeettisesti.

– Mielestäni rapujen keittäminen elävältä on ihan dorkaa, sillä eläimet tuntevat kipua siinä missä ihmisetkin. Sen nyt sanoo järkikin.

– En myöskään ymmärrä kalastusta, jossa huvikseen ongitaan kaloja ja sen jälkeen päästetään ne vapaaksi catch and release-periaatteella. Kalat nostetaan ensin pois vedestä, jolloin ne eivät voi hengittää ja kourut repivät niiden leuat rikki. Tässä ei ole mitään kalaystävällistä.

Michael on eettisistä syistä kasvissyöjä, mutta on vielä syönyt kalaa. Hän on miettinyt edellä mainituista syistä mahdollisesti lopettavansa myös kalan syömisen. □

Merja Kiviluoma